

lastnosti je črstev hlevni gnoj za težko, mrzlo zemljo posebne priporočbe vreden. Ker pa gospodarske razmere le redko kedaj dopuščajo, da se gnoj v črstem stanu naravnost iz hleva na njivo spraviti more, je kmetovavec prisiljen gnoj delj časa ali v hlevu ali na gnojišču puščati in ga tu obdelovati, t. j. posebno pripravnega za gnojenje narejati. Primerno obdelovanje in pripravljanje gnoja je pa za vsakega kmetovavca neizogibna silna potreba, če neče, da po nemarnem ravnanju z gnojem njegovo gospodarstvo veliko zgubo in škodo trpi. Kdor si gnoj nabira in hranuje, mora posebno na to pazko imeti, da vsi gnojivni delki v gnoju ostanejo, da je enakomeren, da se ga nič ne pogubi in da se, če le mogoče, gnojeva razkrojljivost in njegova gnojivna moč po raznih primokih poviša. (Konec prihodnjic.)

Kako se na laški način sadje, jabelka, gruske, slive suše.

M. Tako imenovano laško suho sadje, ki v škatljah in zabojih po trgovinskem potu iz Goriškega in Laškega k nam zahaja, si lahko vsakdo sam, če je le, kakor je potrebno, pri delu dosti skrben, napravi. Naprej se sadje, ki se ima sušiti, skrbno olupiti, pecelj ali recelj pa na njem pusti. Nato se položi sadje, pa ne preveč naenkrat, v kotel z vrelo vodo in se pusti, da se blizu 5 minut v nji kuha. Na to se sadje izvzame in se potem na tako imenovane lese, ki so iz trt spletene, ali pa na plehnate plošče položi, ktere se potem v zmerno zakurjeno peč porinejo. Brž ko je sadje popolnoma mehko postalo, se iz peči vzame, vsaki kos posebej obrne, kolikor mogoče tesno jeden poleg drugega položi in vse vkup zopet v peč potisne. Peč se je med tem blizu za dve stopnji bolj zagrela in se pusti sad 6 ur v peči. Nato se sadje vzame iz peči, se skrbno od lesa ali plošč odlušči in se spravi na prostor, do kterege more solnce in se tam široko narazen na deskah ali papirju razloži. Tako ostane 3—4 dni. V tem času se dan na dan najbolj suhi sad izbere, kolikor mogoče trdno v škatlje, zaboje ali kamnene lonce stlači in na suhem prostoru hrani. Kar se tiče sušenja raznih sort sadja, je treba še omeniti, da se mora iz jabelk in grusk prej semenjak in pa koščice vzeti in da se slive ne smejo v vreli vodi kuhati, ampak treba jih je le 1—2 dni na solnce in potem še le v peči sušiti. Najboljše sorte grusk za tako sušenje so takó imenovane „gruske namiznice“, ki so začetek septembra že zrele in tudi „muškatelke“ „gruske sivke“.

Konjska dirka na Cvenu pri Ljutomeru.

8. septembra t. l. je bila že četrtikrat dirka z našimi ličnimi kobilicami in sicer na cvenem pašniku, kjer je bila 2080 sežnjev dolga tir napravljena in z zastavicami lepo obkoljena. Oglašilo se je bilo 21 dirjalcev, ki so najprvo vlekli številke, po katerih so se dirke vdeleževali. Ob 3.

uri popoldne, ko je bil dotični odbor vse priredil, dalo se je z trompeto znamenje in ponosno se je prvi dirjalec s svojim konjičem v dir podal; vsako 2. minuto mu je sledil nov tekmovalcec in lepo je bilo gledati, kako hitro so urne noge vzdigovale lične živalice ljutomerske (konji angleškega plemena), ki so se se komaj tal dotikovale, kakor lehkonožne gazele po afrikanskih puščavah. Z velikim interesom je obilo zbrano občinstvo (okoli 2000 lj.) to veselo tekmovalstvo opazovalo. Zadnji voziček je z kobilico pridrdral ob 4. uri in 12 minutah, ravno ko je dež, ki je začel ob 4. liti, vse gledovalce bil pod streho pregnal. Pri razdeljevanji državnih daril dobili so: 1. darilo z 30 srebrnimi goldinarji in zastavo Mihael Štuhec iz Logarovcev z svojo 7letno rudečkasto-rujavo kobilico, 150 centim. visoko, izvirajočo od cesarskega žrebca Eksila, ki je tir (drago) v 8 minutah predirjala. 2. darilo od 25 srebrnih goldinarjev z zastavo je dobil Jakob Peršak iz Ilijaševca z svojo višnjevo-rujavo 155 centim. visoko 3letno kobilico, izvirajočo od ces. žrebca Perkuna, katera je drago v 8 minutah 20 sekundah predirjala. 3. darilo z 20 srebr. gld. in zastavo je dobil Jakob Nemec iz Šalincev z svojo 12letno, 155 centim. visoko rudeče-rujavo kobilico, izvirajočo od ces. žrebca Kanowalla, ki je drago v 8 minutah 58 sekund. predirjala. 4. darilo od 15 gld. v srebru in zastavo pripadlo je Matiji Prelogu iz Šalincev. Njegova 3letna, 160 cm. visoka temno-rujava kobila od ces. žrebca Eleganta je tir dovršila v 9 minutah 28 sekundah. 5. darilo s 10 srebr. gld. in zastavo dobil je Mih. Špindler iz Starenovevesi z svojo 5letno, 162 cm. visoko, rudeče-rujavo kobilo, po plemenu od ces. žrebca Schiffa, ki je drago v 10 min. 40 sek. dovršila. 6. darilo s 9 gld. v srebr. in zastavo je bilo podeljeno Francu Kosi-ju iz Ključarovec. Njegova 10letna, 160 cm. visoka, kostanjeve barve kobila, izvirajoča od ces. žrebca Dučmana, je predirjala odločeno tir v 11 minutah. 7. darilo (5 sr. gld. in zastava) je dobil Anton Bežan iz Šalincev z svojo 4letno, 167 cm. visoko, svetlorujavo kobilo, izvirajočo od ces. žrebca Eleganta. Ta je potrebovala 11 minut. 10 sek. 8. darilo (3 sr. gld. in zast.) je dobil Jože Novak iz Starenovevesi. Njegova 4letna, 160 cm. visoka višnjevorujava kobila, izvirajoča od c. žrebca Elbedanola, je drago predirjala v 11 min. 20 sek. 9. darilo (2 srebr. gld.) je dobil Lovro Kosi iz Krapja. Njegova 6letna, 170 cm. visoka kobila kostanjeve barve, izvirajoča od c. žrebca Eksila, potrebovala je 12 min. 12 s. 10. darilo (2 sr. gld.) je dobil Jos. Pušenjak iz Cezanjevec z svojo 4letno, 155 cm. visoko sivko, od ces. žrebca Samkana izvirajočo; dirjala je 11 min. 30 sek. 11. darilo (2 sr. gld.) je dobil Jak. Misleta iz Hrastja s svojo 9letno, 168 cm. visoko, rudeče-rujavo kobilo, po rodu od c. žrebca Abogresa. Ta je dovršila tir v 11 min. 40 sek. Lani pa je bilo ta kobila 1. darilo dobila, dovršivši tir v 9 min. 40 sek. 12. darilo (2 gld.) je prejel A.

Leber iz Vučjevesi. Dirjal je z svojo Sletno. 150 cm. visoko, črno-rujavo kobilo (od c. žr. Huntera) 12 min. 13. darilo (2 gld.) je dobil Marko Belec iz Gerlove z svojo Sletno, 163 cm. vis., svetlo-rujavo kobilo (od c. žrebca Revolvera), ki je 12 min. potrebovala. 14. darilo (cesarski zlat je dobil) M. Stuhec iz Bolehnečie za najprilicnejšo vprego.

Drugi dirjalci so potrebovali: 1. Jakob Nemec iz Šalinec 12 m. 13 s. 2. Alojz Šantelj od sv. Jurja 12 m. 21 s. 3. Mih. Cimerman iz Babinec 12 m. 30 s. 4. Filip Prelog iz Gerlove 12 m. 40 s. 5. Tom. Belec iz Gerlove 13 m. 12 s. 6. Vido Novak iz Banovec 13 m. 13 s. 7. Martin Stuhec iz Bolehnečie 13 m. 30 s. 8. France Babič iz Branoslovec 13 m. 58 s. Pred razdelitvijo daril je spregovoril zbranim načelnik konjedirskega društva, g. Šenkli primerno besedo, v kateri je povdarjal, da se je letos že boljše dirjalo, in v kateri se je slavni vladi za podporo zahvalil. Trikrat „živio“ se je potem zaklicalo presvitlemu cesarju. Na to je spregovoril navzoči vladni komisar, ces. svetovalec Ant. Stadler; rekel je, kako izvrstne konje imamo, pa kako nam vlada tudi v bodoče podpore obljubuje, da bomo v tej stroki še bolje napredovati mogli. Vse to je slovenski razjasnil g. Kukovec. Dirka z našimi kobilicami postala je v Ljutomerskem okraju prava ljudska svečanost. Tudi pa zasluži dirka z našimi ličnimi konji vso pozornost, mogle se bodo naše živalice, ako le še malo napredujemo, meriti z vsemi avstrijskimi, potem pa tudi čaka lep dobiček naše kmete, kateri utegnejo svoje blago v daljne kraje za lepe novce prodajati.

Pomislimo samo, kolik vseh je bil že pri letošnji dirki; kobilica, ki je dobila 1. darilo, je 2080 seznjev dolgo tir v 8 minutah predirjala, torej v eni minuti 260 seznjev. Potem takem bi 10 milj v 2 urah in 40 minutah predirjati utegnili, kar je več, kakor hitrost poštnega železničnega vlaka. To je torej velika zmožnost naših konj. Naj tedaj Ljutomerski konjerejci še skrbljeje odgojujejo svoje konje in pri tem posebno poslušajo one svete in nauke, katere jim dajajo v tej zadevi zvedeni konjerejci zlasti pa društvo za konjsko dirko v Ljutomeru, katero se na korist konjerejcem v Ljutomerskem okraju mnogo trudi.

M. Salicilna kislina, dober pomoček zoper volčič v gobcu in parkljih. Brž ko se v kakem hlevu ta bolezen prikaže, se hlev z karbolnokislom apnom razkuži. Živalim pa se daje glavberjeve soli in se jim obilno repe, krompirja, sploh osipavnega sadeža poklada, da dobijo odprto črevo. Na glavo velike živine se daje žlica salicilne kisline v $\frac{1}{2}$ litru mlačne vode raztopljene. Vrh tega se, dokler se bolezen še pojavlja, gobec vsak živali krepko z salicilno kislino izbrizgava.

Sejmovi. 24. sept. Ernaudž, št. Martin pri Slov. Gradcu, Remšnik, Slov. Bistrica; 27. sept.

Svetince; 29. sept. Vransko, sv. Lovrenc na dravskem polju, Mahrenberg, Cmurek, Pilštanj, Šoštanj, Verzej. —

Dopisi.

iz Podjunske doline. 10. t. m. je bila v Velikoven volitev v državni zbor. Za poslanca izvoljen je bil skoraj enoglasno (79 glasov) g. vitez dr. Ernest Edlman. Da bo ta gospod izvoljen, videlo se je že prej, zato se je volilni možje naše stranke volitve niso vdeležili. Bila je agitacija liberalcev zelo velika: na vsaki občinski urad je bilo poslanih več plakatov ali oklicev, v katerih se je kmetom priporočal dr. Edlman, češ, da bo on kot predsednik kmetijske družbe v Celovcu skrbel da uboge kmete. Pa pokazalo se bo skorej, kako bo ta gospod in doktor (červavno je ta svoj posel vže oddal) skrbel za kmeta, — koliko so njemu Nemci Slovenci mar — in koliko njega liberalca katoliške zadrege skrbijo. Stal bo na taisti strani, kakor do zdaj, če se morda čez noč prenameni. Čudno in žalostno pri tej volitvi je bilo tudi to, da v celi okolici noben duhoven ni bil izvoljen za volilnega moža. Slabo znamenje to! Do zdaj sta duhoven in kmet stala vselej skup; brezbožni časopis pa, „Bauernwille“ imenovan, ki je zelo razširjen po okolici, potem širokoustni govori, ktere je g. Abatz iz Gradca v Sinčevsi kmetom govoril, in druge okoliščine so kmete duhovnom izneverile. „Mi kmetje si sami pomagajmo, (t. j. brez duhovščine)“. Tako si mislijo in tudi govorijo. Zapeljane reve še ne vedó, da se „Bauernwille“ iz nesreče kmetov norca dela, kedar jim pravi: kmetje, pomagajte si sami iz muže, v katero vas je liberalizem pahnil! Kajti tako blebetanje ni nič boljše, kakor če bi isti list komu zabrbral: prijatelj, premi se za glavo in potegni se sam iz blata, v katerem se pogrezaš!

Od sv. Roperta v Slov. goricah. Pripeljal sem se 15. septembra v Maribor, da bi kaj denarjev dobil za letošnje zrnje, ker se morajo davki plačati in potrebne reči spraviti, ter sem svojega konja 4. leta starega pri „Adlerbirtu na burgplacu“ izpregel; hlapec ga je postavil v hlev. Nekaj časa hodim po mestu in opravi svoje reči, potem si mislim: dobro bi bilo pogledati, če ima konj kaj jesti. Ko pridem blizu „Adlerbirta“ skoro odrevenim videvši, kako je nek kmet ali boljše tat mojega konja k svojemu vozu pripregal; hoj falot, toti konj je moj, se zrežim. „Oh ni res, moj je.“ Z hlapcem sva mu komaj dopovedala, da ni njegov. Gremo v hlev gledat in goljuf reče: „toti konj ima ravno tako lišo na glavi, kakor moj, sem se res zmotil. Pustil sem mu oditi. Kako mrho bi jaz dobil, ako ob pravem času nebi bil prišel nazaj, suho kakor trta, kocasto kakor medved, staro kakor Pohorje in ne več vredno kakor 20 gld. svojega koja pa ne dam za 180 gld. Angelj varuh me je peljal ob pravem času tje. Človek je bil ne-